

PEŘIMOV

List pro sousedy a chalupáře

IX. ročník

Podářená zabijačka

Casně ráno sáhal Olda Svítulu ze Mřičný s ruksakem na zádech a s pořádnou sukovkou v ruce do Peřimova k Frantoj Lukšoj.

„Eslipek von už bude mít všechno porychtovaný a dost vařící vody“, poudá si Olda. Frantik měl! Špejle, česnek, cibul, pepř, marijánku, kroupy a ještě jinýho koření. Ale taky kořauku, víno a pivo, co herdlo ráčilo. Jen jennu naverch, aby nekulhal. Merzlo, jen praštělo, ale voboum to nevadilo. Činili se vostošest a za chvíli byli červený jako raci. Pašik, kerej se ještě ráno těšil ze života, visal ve dvouch půlách v síni u stropu.

Hlava a podbradek eště s kusem flákoty se vařily v kotli. Třeva vypraný visely na bidýlku a ve sednici na sále ležala prázna flaška.

„Tejdka se posilníme na tu druhou práci, Oldo, ať nám to de lepší vod ruky!“
Voni si ale dopřávali nák moc dlouho, až to vonnesla druhá flaše kořauky a náky to piviště. Frantik usnul nataženéj přes postel a Olda, dyž eště stačil naládovat' peľný kamna uhlí, usnul u nich na zemi. Tolle všechno bellivě sledovali kluci vod sousedu a jak ty dva usnuli, vydali se na zvědy. Špekulovali, jakou čertovinu jim přichystaj. Vzali půlku pašika, kerá vážila nejmíň metrák a pověsili ji na půdu do vikýře. Po tom činu se ztratili jako pára nad hercem.

Nevím, jak by ty dva spali dlouho, dyby tu na samý polenne nepřišel listonoš z hájský počty a vidal ten sprask. Brandenburák voblečenej chrápal na ustlaný posteli, flašku s drahocenným mokem pod pažej. Na zemi ležal Olda Svítulu a vobjímal v náruči jennu nohu u stolu. Před chalupou se horda psů tahala vo prasečí třeva. To, co se vařilo v kotli, se podobalo sulcu, anebo eště lepší vařenému klihu. Zbudil teda Brandenburáka a Oldu. Vobá koukali, jako by spalli z měsíce a scháněli se po tý půlce pašika. Juž by volali esenbé, dyž jim náhodou přišlo poďvat' se na vikýř. Na tu podářenou zabijačku vobá do nejdelší smerti nezapomenou.

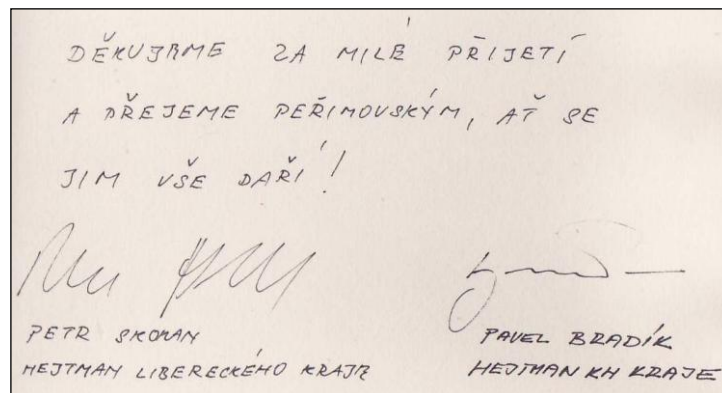
Rok uběhne jako voda a před námi jsou již opět Vánoce, jedny z nejkrásnějších svátků v roce. Ledaskdo si ale povzdechne, ten shon před nimi – dárky, pečení, úklid. Když ale nebudeme všechno až tak moc přehánět a uvědomíme si, že Vánoce jsou i o něčem jiném, zbude nám několik dní, které prožijeme s těmi nejbližšími v klidu a pohodě. Budeme se těšit z radosti dětí a radost se usídli i v našich srdcích.

A tak Vám, milí spoluobčané, přeji radostné svátky vánoční. A ať Vás ve zdraví radost provází i po celý nadcházející rok.

B. Holubcová

Z návštěvy hejtmanů Libereckého a Královéhradeckého kraje...

Pani starostka a hejtman Libereckého kraje P. Skočan, návštěva v Peřimově, foto V. Jiříšta

Vážení spoluobčané, chalupáři a příznivci Peřimova.

Blíží se konec roku a před námi je poslední veřejné zasedání obecního zastupitelstva, na které Vás všechny zvou.

Plánované akce na letošní rok jsou téměř dodělány (oprava čekáren, osvětlení, cesta k nyní zahajovaným stavbám rodinných domků). Zbývá zaměřit kanalizaci, aby se mohlo požádat o kolaudaci a dodělat cestu u nové zástavby. Tato cesta byla rozšířena a ohraničena obrubníky, aby se do budoucna zamezilo sporům při jízdě po sousedním pozemku. Z ušetřených finančních prostředků (cesty byly stavěny svépomocí) si obec může dovolit další investici a to nový obecní rozhlas. Nyní se vyřizuje smluvní vztah s ČEZ, protože reproduktory budou umístěny na sloupech elektrického vedení. Byla podepsána smlouva o dílo s firmou Teschonic. Celá akce bude stát 200 000 Kč a měla by být provedena do konce listopadu.

Již v minulém Zpravodaji jsem psala o třídění odpadu. Celkové rozladění nastalo, když jsme viděli obsah kontejneru za školou. Byli vysledováni i ti, kteří pytle s PET lahvemi vysypali do kontejneru, i když měli kontejner na tříděný odpad u prodejny. Tak se v kontejneru na objemný odpad našly PET lahve, umělá hmota, prkna, jízdní kola, sklo a jiný odpad, který patří do odpadu tříděného. Po úvaze jsme se rozhodli, že příště bude kontejner přistaven v sobotu ráno a odvezen bude týž den večer po celodenním dozoru. Proto Vás prosím, abyste se tříděného

odpadu zbavovali průběžně, protože do kontejneru na objemný odpad ho již neumístíte. Pneumatiky do tohoto kontejneru také nepatří, ty potom musíme odvézt do svozu nebezpečného odpadu. Dalším paradoxem bylo, když v předvečer svozu nebezpečného odpadu přistavil někdo před školu plynový sporák, který není nijak nebezpečný, až na to, že ho OÚ musí též někým uklidit, jinak by stál na místě až do sběru železného šrotu. Dotyčná osoba by se měla zamyslet nad tím, že takto může způsobit zvýšení ročního poplatku za odpady i pro ty, kteří odpad třídí.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kdo se prací, účastí nebo radou podíleli na veškerém dění v naší obci. Přeji všem pevné zdraví a načerpání nových sil v klidnějším zimním čase

Bohuslava Holubcová, starostka obce

Z obecního úřadu

Srdečně zveme všechny občany i rekreanty na
veřejné zasedání zastupitelstva obce,
které se uskuteční
v pátek 16. 11. 2007 od 19 hodin v hostinci V Klubu.

Na programu je projednání a schválení rozpočtového provizoria pro rok 2008.

Zastupitelstvo obce:

- souhlasilo s návrhem na zastřešení parketu a uložilo pí starostce požádat p. Šimůnka o vypracování projektu
- zamítlo žádost MUDr. Válka o další navýšení příspěvku na opravu kostela ve Mříčné
- souhlasilo s realizací projektu R. Maška, který upravuje prostranství před OÚ a projednalo nabídku M. Jiříšty ohledně úpravy zeleně na obecním pozemku (bývalé Kolářovo)
- odsouhlasilo zhotovení triček s obecním znakem
- schválilo rozpočtový výhled ve výši 1 950 000 Kč pro rok 2009 a 2 145 000 Kč pro rok 2010

Rozpočtové provizorium na 1. čtvrtletí roku 2008:

Příjmy:	daně:	220 000 Kč	Výdaje:	správa	20 000 Kč
	nájemné	25 000 Kč		odměny	50 000 Kč
	odpady	40 000 Kč		daně a poplatky	15 000 Kč
	<u>ostatní</u>	<u>15 000 Kč</u>		odpady	30 000 Kč
	celkem	300 000 Kč		energie	36 000 Kč
				dopravní obslužnost	6 000 Kč
				protahování cest	20 000 Kč
				<u>ostatní služby</u>	<u>123 000 Kč</u>
				celkem	300 000 Kč

Další informace

- ❖ **Místní knihovna** má v letošním roce 10 čtenářů a od ledna do dnešního dne bylo vypůjčeno 155 knih. Knihovnu vede pan Nechanický každé pondělí od 16 do 18 hodin. OÚ Peřimov knihovnu doplňuje každým rokem knihami za 3000 Kč, naleznete zde i větší množství zapůjčených knih z knihovny Semily. Zapůjčením si každý může zpříjemnit dlouhé zimní večery. Staňte se také čtenáři!
- ❖ **Mikuláš s andělem a čertem** přijdou do klubu **8. prosince**. Akci pro děti připravuje s příspěvím OÚ pan Křivánek. Všechny rodiče s dětmi zveme k příjemnému posezení, začátek bude ve 14 hod.
- ❖ 15. prosince se v Jilemnici koná tradiční **vánoční jarmark**.
- ❖ **Svoz tříděného odpadu v barevných pytlích** (žlutý – plasty, oranžový – tetrapaky, šedý – plechovky) proběhne v obci 20. listopadu. Pytle přistavte podél cesty a silnice.

Zapomenutý rodák Josef Král

Dne 22. února 2008 uplyne 30 let od smrti českého filozofa a sociologa Josefa Krále, jednoho z předních reprezentantů českého pozitivizmu. Josef Král se narodil 31. října 1882 v Peřimově, v chudé učitelské rodině. Gymnazijní studia absolvoval v Čáslavi a Jičíně. V roce 1901 začal studovat moderní filologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Navštěvoval přednášky a semináře např. T. G. Masaryka, u kterého obhajoval disertaci z filozofie. V roce 1924 byl jmenován řádným profesorem filozofie a sociologie na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě. Ve 30. letech se zde stal děkanem a po 2. světové válce získal děkanskou funkci na pražské univerzitě.

Josef Král rovněž působil v předních vědeckých institucích, např. v Královské české společnosti nauk, v Jednotě filozofické nebo v Masarykově společnosti. Většinu svých prací věnoval dějinám československé filozofie a sociologie (Přehledné dějiny filozofie, Herbartovská sociologie, Jessenius filosof a další). Byl vydavatelem revue Sociální problémy, redigoval Českou mysl apod. Po roce 1948 postihla jeho práci cenzura a dostal se do potíží na fakultě i ve vědecké společnosti, v roce 1951 byl např. nucen opustit Filozofickou fakultu UK.

Dílo Josefa Krále má neoprádatelnou hodnotu a je do značné míry východiskem pro soudobou filozofii i sociologii.

Je překvapivé, že o tomto našem rodáku asi dosud slyšel jen málokdo. ZO by proto uvítalo informaci o Králově rodném domku. Najde se takový pamětník?

Strýčky ze mlejna

Tentokrát jsme pro vás vybrali dvě povídky z nově vydané knihy Františka Janalíka Krkonošské poudačky: Škverkanec od Peřimováka Františka Vodseďálka (Zpravodaj 3/2006) a Podařenou zabijačku od Vladimíra Burjánka, která se odehrává přímo v Peřimově.

Škverkanec

Naši vochotníci hráli jennou Jiráskovu hru „Na samotě“. Starej Kytler, kerej v každým divalle měl ňákou úlohu nebo hru režiroval, hrál v týle hře pana profesora. Von chodil i jináč s brejlema a měl takovou profesórskou perzónu, že to pro něj byla role jako stvořená. Jenže jistej ouraz byl v tom,

že jako vobyčejně z úlohy uměl jen pár slou. Vo moc lepčí úlohu uměla, jak von říkával, jeho sedumá svátost, máma. Ta často a zvlášť v poslenních letech, dyž Kytler byl starší a špatně slyšel, ze třetí lavice, kde bylo vo každým divalle její stálý místo, dopelňovala náповědu, dyž se jí zdálo, že Franta, jak říkala svému manželoj, náповědu přeslech.

Kytler byl starej komedantník, kerej už ňákou roli sehrál a dycky to dobře dopallo. Ale čert nikdy nespí, a pak je z toho malér.

... Tak pan profesor se prochází před hajnoukou v lese a čeká „Pražačku“. Ale nemoh ňák dál. Přechází sem tam a né a né si zpomenout, co má mluvit. Začal „Á – tady je ta cesta – á – po ní se může jít vpravo nebo vlevo – checheche,“ zasmál se – „to už je doba a to slotný důče nejde a nejde.“

A zas chodil sem tam. – Činila se náповěda, činila se Mařena, (Kytlerka), ale všechno bylo marný, Kytler nezabral. Mařena, dyž viděla tu patálii, nemohla přemoct náuru – vona byla dost meter. V rozčilení chtěla v lavici vstát, to se stávalo víckrát, ale tady byl druhej ouraz. – Měla berž ujennaný s Honcokou, sousedkou, s kerou sedávaly dycky vedle sebe, že ji vona přisenne na sukni. Dyby se přec neuderžala a chtěla z lavice vstát, tímlečky šikouným nápadem se tomu předešlo a Mařena musela zůstat sedět.

Jenže sukně už byla vnošená, vetchá, to víte, eště nebyly látky zesílený silónem a túlečky zkoušku festounosti nevyderžala. – Vozvalo se náramný škverknuti, jako dyž uterhne švadlena kus štráfu na jejchu a Mařenin ráznej hlas: „Počkej, Franto, to slotný důče ti přide draho, to si spolu eště vypořádáme. Já kúlli tomu vodďála pěknou sukni, takovej škverkanec si udělat.“ Chudák Franta. Jak se pochlubil potom ve vochotnický schůzi, zahrála mu Mařena divallo, dyž přišli domů, jen vo jennom jennání, ale stálo prej za to. – Jak ji znáte, tý jede huba i bez náповědy, a tak to bude svatá prauda.